դիւրիմաց և ախորժելի հանդիսանալու հա-
մար իւր պատճառաբանութիւնը փոխա-
նակ գիտական — իմաստասիրական ցամաք
նախադասութեանց մէջ խտացնելու, կու
տայ անոնց սովորական զրուցատրութեան
մը քօղը, և ընտանեկան երեկոյթներու
հանդիպմանաց տակ կը ներկայացնէ զգաց-
մանց նկատմամբ, նախ՝ Ընկճուեցր Դի-
տողութիւնին, և յետոյ կը շօշափէ մի առ
մի հոգեբանական հետեւեալ գլխաւոր խրն-
դիրները. ինչ է հոգին, ոստի՛ կը ծագին
զգացմունք, հոգոյ գոյութիւն, զգացողա—խոր-
հուրդ և կապ՝ իրարու մարդկութեան կա-
տարելագործիչ երբեակ տարերք, որոնց
կը յարէ նաև Գործնականն Դատին։

Որովհետև դաստիարակաց և ծնողաց
գլխաւորապէս ուղղուած է այս գրութիւնը
և լոկ իրբև նախափորձ մը կը ներկայա-
նայ հոգեբանական շարք մը ուսումնասի-
րուած տեսութեանց, իրաւունք չունինք
խստապահանջ բլլալու, և սիրով կ՝ողջու-
նենք զայս իրբև նախափորձ ապագայ ըն-
տրելագոյն ուսումնասիրութեանց, և չենք
ուզեր մտնել ներքին պարունակութեան
խմաստասիրական կէտերու վերլուծման.
անցողակի միայն կը նշմարենք որ զգաց-
մանց ծագումն ուսումնասիրուած միջոց,
մինչ յայտնապէս զանազանութիւն կը
դրուի հին և նոր զգացողի մեկնութեանց
ու բացատրութեանց մէջ, նոր զգրոցի ա-
ւելի հակում մը կը ծնայ դէպ միշտ, այ-
նու հանդերձ որ կը մերժուին (սակայն
շատ համառօտիւ) անոր տեսութիւնք. և
որով չեն գծուր զգայոթանաց և զգացմանց,
(լաւագոյն են այս բառերը քան ինչ որ գի-
տական լեզուով սովոր ենք ատորին և յատ-
նդրագոյն զգացմունք անուանել,) ինչպէս
նաև գայտնիպատական յուզմունքներու զանա-
զանութեանց արդիւնքն ու ազդեցութիւնը
որ կրնային ունենալ ամբողջ ուսումնա-
սիրուած տեսութեանց վրայ, եթէ փոխա-
նակ ամենավերջը ձեալու, զրքին սկիզբնե-
րը տեղաւորուած բլլային։

Շատ լաւ են ընդհակառակն դաստիա-
րակութեան նկատմամբ արտայայտած մի
քանի գաղափարք, և գլխաւորապէս այն՝
թէ մտաց հրահանգութենէ աւելի դաստիա-
րակութիւնը պէտք է հիմնուի արտի կրթու-
թեան վրայ և թէ ուսումնական ծրագրաց
մէջ գլխաւոր տեղին գրաւելու են գրագի-
տութիւնն, գեղարուեստք և պատմութիւն,
բայց ո՛չ այն ցամաք ու մտաց թմրեցու-
ցիչ պատմութիւնը, լի խաղողաւոր անուն-
ներու և թուականներու շարքերով, այլ այն՝
որ վերլուծում մ՝է իւրաքանչիւր դարերու
հոգեբանական կացութեան և փայլուն
նկարագիր դիւցազանց վէմ արարքներու։

Հ. Ց. Աիդեր

ԱՄԵՆՈՒՆ ՏԱՐԵՑՈՑՑԸ։ — Թէոդիկի այս եր-
րորդ տարուան հատորը Մամուլի Ազատութեան
զգւխիյ արշալուսին մէջ ծնունդ գտնելով՝ իրա-
ւամբ կը գերազանցէ նախընթաց երկու տարե-
ցոյցերը։ Ան համաչափագիտարան մըն է համով
հոտով նիւթերու խնդուածոյներ։ Ցօդուած-
ներու դասաւորութիւն և կարգաբանութիւն մի՛
փնտռեր մէջը, բայց գիտցիր որ այսպէս աւելի
գեղեցիկ է, վասն զի ո՛ր և է ձանձրոյթի պա-
հուն՝ ստուար հատորին ո՛ր և է էջը բանալ կար-
դալով սխորժ կը զգաս, բան կը տրվիս։ Հայ
գործիչներու, Հայ գրիչներու արտադրութիւննե-
րուն, դէմքերուն, գործերուն կը ծանօթանաս՝
առանց միտք յոգնեցնելու։

Բնծախնդիր չբլլալով կ՝ըսենք որ թէ պատկեր-
ներ և թէ ամբողջ գրութիւնները մաքուր և
ճաշակով տպուած են։ Բանաստեղծութիւններ,
Գիտական և Լուսնկական ծանօթութիւններ,
Ստատիստիկական, Պատմական, Խմբագրական,
Գրական, Աղողջապահական, Բնաագատմա-
կան նայլն, նայլն դրուագներ, ասացուածքներ
կրկին և կրկին կը կարդացուին միշտ թարմ հա-
լու յատկութիւնը պահելով։

384 էջերէ բաղկացած այս 15 դուրչնոց Ա-
մենուն Տարեցոյցը՝ որ աշխատասիրուած է յո-
գուտ Ազգային Որբանոցին՝ յիրաւի ժամանակին
է։ Մենք աւելորդ կը համարինք Թէոդիկին մաղ-
թելու որ գալ տարի դեռ աւելի կատարեալ Տա-
րեցոյց մը պատրաստէ, վասնզի ինքը՝ իւր երեք
տարուան հատորներովը կը ներկայանայ, տա-
կուսի, չպրտուսի և իր ձեռնարկին սիրտնդար անձ-
նաւորութիւն մը։ Ահա ասոր համար մենք վրս-
տահ ենք որ գալ տարի Հայ մատենագրութիւնը
Ամենուն տարեցոյց անուանով գիմալելի նոր հա-
տոր մ՝ալ պիտի ունենայ։ Հ. Ն. Տ.

ՈՒՄԱՅ ՏԱՐԵՑՈՑՑԸ։ — Երուանդ Օտեան 16
փոքր էջերու մէջ, Ազգային ներկայ գործերուն
և գործիչներուն՝ սրամիտ, գաւեզուական երգի-
ծաբանական պարբերութիւններ ուղղած է։ Ա-
ղեքսանդրիոյ Գ. Նազարէթեան հրատարակչին՝
կամ Գոլոյց մեծ գրավաճառներուն 1 դրուշ ողջ
վճարողը կը ստանայ հատ մը այդ գրքոյկէն,
քառորդ մը ժամ զուարճանալու համար։

digitised by A.R.A.R.@